

[Dahlggaard.]
klager, at jeg skal optage Tingets Tid med at imødegaa en Argumentation af den Art, en Argumentation, som, hvis den ikke var fremsat af en Mand, der fungerer som Finanslovsordfører, uvægerlig maatte synes at have sin Aarsag i Mangel paa selv det mest elementære Kendskab til det, det her drejer sig om.

Sammenligningen er jo umulig at foretage. Det ærede Medlem skulde gaa ud i de jævne københavnske Hjem: han vil finde Titusinder af københavnske Middelfstandshjem, af københavnske Arbejderhjem, hvor den 10 pCts. Nedsættelse af Indkomstskatten føles som en kærkommen Lettelse, Hjem, for hvilke Formueskattens Nedsættelse overhovedet kun kendes som et Begreb, der ikke vedkommer dem. Og dernæst for det andet: I Staten vælger man at nedsætte Formueskatten alene for de største Formueejere, skønt der findes i Staten et Utal af Skatter og Afgifter, der netop tynger det almindelige Forbrug og Produktionen, og hvis Nedsættelse var tiltrængt og vilde være af Betydning netop for dem, der er haardest ramt. I København er der ikke saadanne Forbrugsskatter at nedsætte, tværtimod, dér har man, forinden Indkomstskattens Nedsættelse fandt Sted, nedsat Priserne paa de Artikler, de kommunale Værker leverer Befolkningen. Og endelig for det tredje er Forholdet dette, at Københavns Kommune i sin Skattepolitik er bundet af Statens Lovgivning, saa den er ude af Stand til at gennemføre en Nedsættelse af Indkomstskatten i et andet Forhold end det, der er angivet ved Skalaen i den Lov, Staten har vedtaget.

Altsaa det, der er sket i Staten og i Kommunen, bygger paa to forskellige Forudsætninger, det er Udtryk for forskellige Synspunkter, det er medfører diametralt modsatte Resultater, enhver Sammenligning er haabløs umulig. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg skulde af Hensyn til sit Parti opgive at komme mere ind paa hele dette Spørgsmaal. (*Hagbart Berg: Aldeles ikke!*). Saa følger det ærede Medlem ikke et godt Raad.

Men det er da ejendommeligt at se i den højtærede Regerings Skattepolitik, hvorledes denne konservative Politik har medført en Inkonsekvens overfor hele Regeringens økonomiske Opfattelse. Den højtærede Regering kræver Nedgang i Produktionsomkostningerne. Regeringen siger, at Pristallet og Prisniveauet er for højt, og Formaålet med Regeringens Politik angives

at være at bringe Pristallet og Prisniveauet ned. Ikke desto mindre har Pristallet i de to Aar, den højtærede Regering har siddet, praktisk talt ikke rørt sig.

Og hvorfor? Jo, fordi de to Omraader, paa hvilke der fra Statens Side kan øves Indflydelse paa dette Punkt, ikke er berørt af den højtærede Regering. Der er to Omraader, hvor Staten kan øve Indflydelse: Det ene er netop overfor Varefordyrelser gennem Skatterne. Her er den højtærede Regering gaaet den modsatte Vej. Det andet Omraade er, hvor Prisaftaler og Monopoldannelser i Erhvervslivet holder Priserne uberettiget oppe. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup holder omtrent hvert Aar ved Landboforeningernes Delegeretmøde en Tale, hvori han henviser til de Prisaftaler, der finder Sted til Opretholdelse af uberettigede Priser; men ikke desto mindre har hverken Partiet Venstre eller Regeringen rørt en Haand for at komme dem eller andre Monopoldannelser til Livs. Hvert Aar har der i dette høje Ting foreligget Forslag om en Lovgivning til Værn mod Truster og Monopoldannelser, et Forslag, som er fremsat af det radikale Venstre som et Forhandlingsgrundlag, og som alle ved, at Partiet Venstre en Gang her i Tinget, i 1919, har stemt for. Dette Forslag besvares nu med, at det ærede Venstreparti vælger det overfor dette Spørgsmaal mest uforstaaende og et af Partiets mest reaktionære Medlemmer til Ordfører, nemlig det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen.

Med andre Ord, paa disse to Omraader, hvor der netop kunde øves Indflydelse paa Prisniveauet her i Landet, er den højtærede Regerings Politik gaaet i modsat Retning. Regeringens hidtidige Politik er jo i øvrigt skattepolitisk og paa anden Maade gaaet ud paa at lette Vilkaarene for dem, som Krisen ikke fortrinsvis har ramt. Mit Parti tror, at Tiden vil gøre det nødvendigt for Statsmagten i Stedet at tage Hensyn til dem indenfor Erhvervslivet, som Krisen har handlet ilde med, og som hver Dag ved Nøjsomhed og Arbejdsomhed gør Forsøg paa at holde deres Bedrift oppe, og vi tror, det er saa meget mere nødvendigt, som det utvivlsomt er for sangvinsk at mene, at Krisens Virkninger snart vil høre op. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Pinstrup havde Ret, naar han benyttede Lejligheden til forleden ved Landboforeningernes Delegeretmøde i Aarhus at holde en retledende Tale for den højtærede Statsminister. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Pinstrup benyttede netop det rigtige Udtryk, naar han